

Борба

1967

6

МАЙ
СЪБОТА

ПРЕД ШЕСТИЯ КОНГРЕС НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ С ДОБЪР АКТИВ

Предстоящият Шести конгрес на Отечествения фронт ще мине под знака на решителната Деветия конгрес на БКП и подготовката за честване 25-годишния юбилей на Отечествения фронт. За това голямо събитие отечественофронтците в окръга извършиха широка подготовка.

За многостранната и богата дейност на организацията на Отечествения фронт в чест на конгреса и юбилея пред журналистите във Велико Търново вчера разказа председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов.

Подготовката започнахме много отрано — сподели другарят Попов. — Преди една година приехме мероприятията. Много от набелязаните инициативи вече са осъществени.

Основното за нас бе укрепването на общинските комитети и нивозите на усилията, защото това е главното. И резултатите вече има. Наксоро ще се отчете прегледът за най-добра организация на политическата работа на организацията.

Специални грижи през този период са положени и за увеличаване броя на жените в ръководствата на комитетите и организациите. И тук има с какво да се похвалят.

Нашата окръжна организация

е втора в страната по масовизацията. За една година в редовете на Отечествения фронт бяха приети 4300 нови членове. Сега в окръжната организация вече членуват 171 000 души. В това отношение добре поработиха комитетите в Михалци, Стружница, Върбовка, Дъсково, Стружница и други.

Наред с разговора по патристичното и интернационалното възпитание на младото поколение и всички трудови се, които още продължава, голямо внимание обърнахме и на разясняване решенията на Деветия конгрес на Партията. В това отношение е направено много.

Много вечери на въпросите и отговорите, на високодобитиците, вечерите на трудовата слава и други помогнаха да се даде отговор на въпросите, които възбуждат населението.

Сега стават хубави срещи на целия актив. В Павликени тези дни на такава вечер пристъпваха над 1000 души. Близко 200 самодейци излязоха на сцената и показаха своето майсторство. Подобни прояви ставаха и в други градове и общини на окръга.

През следващата седмица във Велико Търново и Горна Оряховица ще се състоят ереници на актива с делегатите за конгреса, със стари партийни дейци.

ли, с основатели на първите нелегални отечественофронтговски комитети.

Подготовката за конгреса даде голям тласък за участието на отечественофронтците в осъществяване на мероприятията за благоустрояването, озеленяването и хигиенизирането на населените места.

За активизирането на организираните на Отечествения фронт, за повишаване съзнанието на техните членове говорят и такива факти: за фонда "Развитие на Велико Търново" събрахме 170 000 лева досега. А това е 18 на сто от сумата, определена за фонда на организацията на Отечествения фронт в цялата страна. Нашата окръжна организация винаги наведе и отчитала членския си внос. И сега, пред VI конгреса, нашият стремеж е да не нарушим създадената вече хубава традиция. Има общински комитети, като тези в Алеково, Асеново, Върбовка, Дъсково, Мадарево, Михалци, Обединение и други, които вече напълно са отчетливи своите членове за годината.

С такъв актив делегатите от нашия окръг отиват на конгреса.

На другаря Попов бяха зададени много въпроси, на които той отговори изчерпателно.

УЧАСТНИЦИ В ДВИЖЕНИЕТО ЗА МИР ОТ ОКРЪГА ЩЕ МАНИФЕСТИРАТ В БЕРЛИН В ДЕНЯ НА ПОБЕДАТА

По инициатива на Окръжния и Градския комитет за защита на мира във Велико Търново вчера отпътуваха за Германската демократична република повече от 260 активни участници в борбата за мир.

В продължение на два месеца комитетите за защита на мира в окръга разгърнаха широка дейност за популяризиране

решенията на Световния конгрес за мир, национална независимост и разоръжаване и решенията на Женевската сесия на Световния съвет, както и възпросите, свързани с предстоящата Световна конференция за мир. Едновременно с това бяха определени голям брой първенци в производството, активисти на комитетите за мир, активисти на Отечествения фронт,

профсъюзите и Комсомола, от които бе съставен специален влак на мира. На 9 май великокръжните борци за мир ще манифестират заедно с трудеците се от Берлин по случая Деня на победата над фашизма. Освен в ГДР борците за мир ще се запознаят със забележителностите на Белград, Будапеща, Прага.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ОВЧАРИ И ПАСТИРИ!

Шести май — един от дните на най-хубавия месец през годината, стана нов традиционен празник на овчари и пастири в нашата страна. В този ден празнуват хората, които в студ и зной, в дъжд и кал неотлъчно са на своя трудов пост. В този ден се отдава заслужена почит и признание на техния неуморен труд.

Бяха години, когато овчарската професия не бе зачитаема. Безправни ратаи почти безплатно пасяха стадата на чорбаджии и богаташи. Сега нашите овчари и пастири са уважавани и зачитани хора на труда в кооперативните и държавните земеделски стопанства. Те са ревностни строители на кооперативния строй на село, участвуват активно в обществения и културния живот на страната. Те са народни представители и общински съветници, членове на партийни комитети и управителни съвети на ТКЗС, въжновени изпълнители в танцови и певчески колективи.

На гърдите на овчари и пастири блестят ордени и медали — бронзови и сребърни, алатни и "Червено знаме на труда". Георги Димитров. Те са герои на социалистическия труд!

Овчарите и пастирите от нашия окръг посрещат до

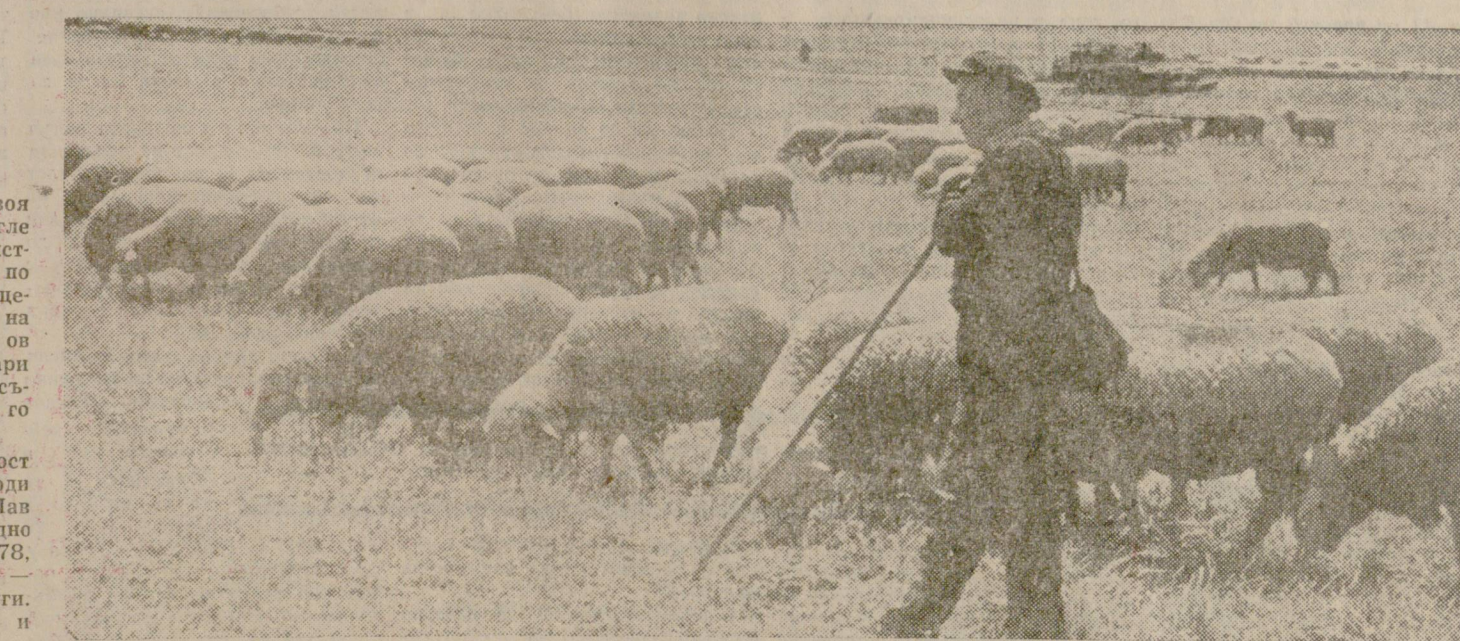
стойно и тази година своя празник — 6 май. Те отгледаха за народното стопанство 159 700 агнета, като по лучиха средно от 100 овцемайки по 112 агнета. Те на доиха четири пъти повече овче мляко от първи януари досега, в сравнение със същия период на миналата година.

Най-висока въплоднатост получиха за изтеклата година на овчарите от ТКЗС — Павликени — по 5.908 кг средно от овца; Карамисен — 4.578, Върбовка — 4.444, ДЗС — 4.294, други. Овчарите Кънчо Ганчев и Ганчо Ганчев от ТКЗС — Павликени насъбраха миналата година от 173 дозвски по 8.254 кг вълна и пр.

Въжновени от решенията на Деветия конгрес на Партията и конгреса на ТКЗС, овчари и пастири от нашия окръг в чест на славната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция дават тържествен обет за по-големи успехи в своята работа, за превръщане на овцевъдството във високо доходен и рентабилен отрасъл.

Затова днес към тях венчати отпращаме най-искрени пожелания за нови, още по-големи успехи.

Честит празник, овчари и пастири!

По пасищата на "Новта чешма" — Недан.

СТОПАНИ НА ГОЛЕМИТЕ СТАДА

ПРИ КОГОТО и да отидеш от тримата бригадири на овцевъдните ферми в Павликениски кооператив през тези дни, все има с какво да те срещнат, с какво да се похвалят. Ако реших да се отбием например в Патреш при Иван Сакалов, той непременно ще заговори:

— Рекордбери за тази година при нас са овчарите от четвърта бригада — те имат средно от 100 овцемайки по 143 агнета!

Ако се срещнеш с Ганчо Ми

шев от Павликени, той пък ще ти назове такива цифри за нас трига на вълна, че ти просто ще се учудиш. А овчарите на Иван Александров от Недан имат най-пълни помове с мляко. Тогава? ... Да се отбием в най-отдалечения участък на стопанството — Недан.

Нагизнал от лъждовите, покрит с тресавища и със заселена от високите подпочвени води земя, ни среща Узун Герен. Стадата са преминали от тук и са отишли нагоре към Нова чешма. Още километър

и пред нас се разкрива чудна гледка — стада, много стада, стотици овце. И аспички те са устременни все на югоизток — оттам духа лек вятър. А овцете много обичат да пасат срещу вятъра, да им вее хлад в челото.

Не беше лесно и на Иван Александров, макар че зял своя гръб той има повече от 14 години опит на добър стопанин-овцевъд и бригадир. Той обходи с усмивка и топъл другарски поглед обгорелите от пролетното слънце лица на

здравите мъже. После се зарея някъде над стадата. Загледа умилквашите се край своите стопани овчарски кучета и заговори:

— Трудно е да кажа кои са първите, защото всеки се отличава с нещо от другия. Ето, Георги Христанов и Иван Захариев например имаха план миналата година да настригат по 5.300 кг вълна, а получиха по 6.900. Александър Тиванов и Марин Кирилов пък надоиха по 63 л. мляко — по 7 литра над план. Те имат та

то тримесечие произведе продукция за 6600 лв. в повече от миналата година. Добри резултати има и техническият отдел, който изпълни плана си 137 на сто и даде в повече продукция за 15 000 лева.

Д. Радев

НАЙ-ДОБРИЯТ КРАНОВИК

Беше априлски ден на 1952 г., когато в пристанището по стъпи на работа един млад и снажен мъж — Йозо Игнатов. След отбиването на военната си служба, той трябваше да се ориентира към професия, чрез която да гради своето бъдеще. Преди да по стъпи на работа в пристанището, имаше придобит разред за електромонтьор и това му даде основание да се стреми към длъжността "крановик" на 3-тонен брегови електрически кран.

Под непосредственото ръководство на тогавашния началник-механизация, той усвои бързо манипулациите на крана и започна да върти над кораби и вагони подемни, пълни с най-различни стоки. Първата година той работеше с ръчките плахо, неуверено, даже се страхуваше да върти крана с допустимата скорост. Движенията на циклите правеше резки, удължени и бавни. Йозо виждаше, че работата му по този начин не беше високопроизводителна и постигането не го задоволяваше. Затова в него се роди мисълта как да се увеличи производителността на труда при всеки цикъл. След всеки работен ден започна да търси литература, за да обогати познанията си по устройството на крана и механизмите му, да изучава всеки детайл и електрически табло, машините и др. Веднъж му попадна книга за стахановските методи на труда при претоварните операции, приложени в пристанищата на СССР. От нея той

изучаваше методите на новатора Блудман, метода на водозодските крановици Москвина и др., начина на работа на механизатора Дудко, на крановика Сечев и Пименов.

Обогатил своите знания, Йозо вече започна да практикува почина на крановика Пименов, който се заключава в максималното съчетаване на операцията, насочено към съкращаване на времето за един оборот (цикъл) на крана с използване на високопроизводителни захватни приспособления. С изучаването и използването опита на Лунин, Кислев и Бураков, той се включи в почина за удължаване на безаваровските ремонти на крана и да го поддържа чрез моремонт, като се включи сам в поддържането му. И така Йозо Игнатов започна да дава най-висока производителност при претоварване на всеки тон товар. След всеки изминат ден се увеличаваша успешия, докато стигна средна часова производителност над 100 тона и претоварване на товар в смяната си над 1300 тона.

Цели петнадесет години той върти крана с вещица и умение и от него са натоварени и разтоварени ежегодно около 150 000 тон-операции, 5000 вагона и 80 плавателни съда с товароместимост от по 1000 т. Цели четири години работи без основен ремонт, от който е реализирал економию само от един ремонт за над 20 000 лева.

Опитът на крановика Йозо Игнатов са ползували мно

го крановици от пристанище Свищов. Неведнаж ръководството на пристанището го е удостоавало със званието "Най-добър в професията". Своите знания и опит той предаде на 15 души крановици, за които сам даде обещание и ги научи да работят като него. Учениците му започнаха също да заемат келно място в производството. През 1964 г. той предаде опита си и на крановиците от пристанище — Оряхово, където обучи нови крановици в разстояние само на един месец.

Йозо Игнатов е автор и на рационализаторски предложения. Той участва в обществения живот на пристанището като член на общия пристанищен профкомитет. За трудовете му успехи е удостоен с много звания, като ударник, най-добър в професията, носител на значката "Отличник на водния транспорт", паспорта на трудовата слава. Достойно повече от три години носи званието "Ударник на комунистическия труд".

Колективът на пристанище Свищов се гордее с успехите на Йозо Игнатов.

Ангел ПАТЛОВ

Вечер на пътешественика

Във връзка с международната година по туризма, която се провежда под лозунга "Туризмът — паспорт на мира", снощи в Профсъюзния дом на културата във Велико Търново се състоя една незабравима вечер, на която скъпи гости на древния град бяха писателите Стефан Станчев, Неделчо Драганов и публицистите Николай Тодоров и Христо Попхристов.

Това е една от многото прояви за тази година на Българската секция при ФИЖЕТ (Международна федерация на писателите и журналистите по туризма), организирана от Комитета по туризъм при Министерския съвет и Българския ту-

ристически съюз. Тя бе посветена на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция и Деня на съветския печат.

Вечерта бе открита с туристически песни, изпълнени от мъжката вокална група за туристически и патриотични песни при ДМЗ "Червена звезда" — Дебелец и кратко слово от секретаря на Окръжния народен съвет Панчо Панчев. След това писателят Стефан Станчев, подпредседател на Българската секция при ФИЖЕТ, говори за характера на Международната федерация, в чийто живот нашата страна взема дейно участие.

Гостите-писатели и публицисти прочетоха свои пътеписи за страната и чужбина. Бяха проектирани филми.

Хубава вечер! Като на истинско пътешествие, когато човек отпътува с пълни гърди и ведрица, и радост, и възхита.

И. М.

ГОСТИ НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Делегацията на Всеяпонската федерация на селските съюзи за XXXI конгрес на БЗНС, ръководена от Талени Яойта — председател на федерацията, на 4 май посети Велико Търново.

Гостите бяха сърдечно приветствувани от другаря Петко Кожухаров — председател на Окръжното ръководство на БЗНС. Девойки им поднесоха цветя и завързаха връзки на мира.

С голям интерес те се запознаха със забележителностите на града и село Бяла черква, където посетиха музея на Цанко Бакалов — Церковски и поднесоха цветя на паметника му в "Славейски гори".

Ив. Иванов

Вчера във Велико Търново гостуваха пребиваващите в страната профсъюзни дейци от Съветския съюз, Румъния, Полша, ГДР, Чехословакия, Унгария, Монголия, Куба, ОАР, Сирия, Ливан, Ирак, Алжир, Тунис, Венецуела, Кувейт, Италия, Франция и Гвинея, дошли за първомайските тържества. Те бяха придружени от Георги Васев, завеждащ Международния отдел при Централния съвет на профсъюзните съюзи.

Гостите бяха посрещнати извън града от Минчо Стефанов, председател на Окръжния съвет на профсъюзните съюзи.

В града те бяха сърдечно приветствувани от Иван Шишков, секретар на Окръжния съвет на профсъюзните съюзи. Пioniери им поднесоха цветя.

Делегациите посетиха Радио-

завода, където се запознаха с производството и перспективите за развитието му, разгледаха забележителностите на Велико Търново и Лясковец.

Генчо МУСИНСКИ

ИКОНОМИЧЕСКИЯТ АНАЛИЗ В ПОМОЩ НА ИНТЕНЗИВНОТО РАЗВИТИЕ

Новата система на стопанско ръководство предполага засилене на икономическите достъпи във всички отрасли и по-специално увеличаване ролята на стопанската сметка. Но ако тя е основен метод на ръководство на стопанските предприятия, то икономическият анализ е важно средство не само за нейното укрепване, а и за разкриване и мобилизиране на вътрешните резерви в борбата за повишаване рентабилността на производството.

Сега, когато се осъществява решителен похват — преминаване от екстензивно към интензивно развитие на нашата икономика, повече от всякога друг път е наложително да се наблюдават постоянно, да се измерват количествено влиянието и взаимодействието на всеки фактор на производството. Засиленето на принципа на материалната заинтересованост от крайните резултати на производството неизбежно повишава ролята на икономическия анализ както за съществено участие в вътрешно-производственото планиране, така и за ежедневното оперативно стопанско ръководство. От една страна, фондът на работната заплата на предприятието се формира върху основата на получения общ доход от предприятията, изразява постигнатата икономическа ефективност от производствено-стопанската дейност. При тези условия анализът става абсолютно необходим при

формирането на планове на предприятието и при оперативното ръководство на дейността им. От друга страна, при новите условия икономическият анализ става необходим и от гледна точка на заинтересоваността на предприятията да осигурят по-големи постъпления в специалните фондове. Едновременно с това икономическият анализ показва националните начини за изграждане на средствата от фондовете на предприятията, с оглед да се постигне по-голяма ефективност.

Икономическият анализ се разширява по обхват и по необходимост трябва да бъде комплексен. Това е свързано с един от главните моменти на новата система на ръководство, а именно, че критерий за оценка на дейността на предприятията е крайният резултат, получен върху базата на фактически реализираната продукция. Това положение изисква анализът на дейността на предприятията да обхваща в един комплекс всички фактори и всички страни на производствено-стопанския процес и да се насочва към едновременно оценка на използваните на всички ресурси. Необходимостта обаче от осъществяването на комплексен анализ съвсем не означава, че се намалява значението на частния анализ на отделни въпроси, отразяващи отделни страни в работата на предприятието.

Анализите, които сега се из-

готвят в много наши предприятия, в много случаи имат характер на най-обща обзора. Често изводите в тях се основават на общи показатели без достатъчно различаване и анализ на факторите, обуславящи един или други производствени резултати. Много често например самият факт, че общата промишлена продукция се е увеличила спрямо предходната година или спрямо плана се квалифицира като производствен успех, без да се установява за сметка на какви фактори е ставало това. През първото тримесечие на т. г. 12 предприятия от държавната промишленост на окръга не постигнаха ръст спрямо този на м. г. — Заводът за автоматични весни — Лясковец, горските стопанства в Елена и Буйновици, ЗСБИ „Г. Терзиев“ — Свищов, Строителното промишлено предприятие — Горна Оряховица, ДИП „Буковец“ — Горна Оряховица, ДИП „Рекорд“ — Горна Оряховица, ДП „Винпром“ — Свищов, ДСП „Родопи“ — Велико Търново, ДИП „Киския“ — Крушево, ДИП „Фуражна промишленост“ — Павликени и Промкомбинатът в Павликени. В същото време тези предприятия допускат преразход на ФРЗ и допускат средната работна заплата да изпреварва производителността на труда.

Очевидно е, че независимо от обективните причини в тези и други предприятия икономическият анализ не се е превър-

нал в постоянно оперативно средство за активно въздействие върху хода на производството. При сегашното състояние на аналитичната работа се прилагат твърде елементарни средства, които не дават възможност да се проникне дълбоко в сложното взаимодействие на производствените фактори. Използват се обикновено само средни и относителни величини за най-общо сравнение и в редки случаи — групировката, графически изображения и др. Поради това зад благоприятните оценки, изградени зад външно видими страни на явленията, се крият сериозни слабости, до които анализът не е достигнал. А една от основните задачи на анализа е да разширява общите резултати. Напоследък в икономическата литература не случайно анализът се сравнява образно със сонда, който трябва да проникне дълбоко в подпочвените процеси на икономиката.

Икономическата теория и в това число статистиката разполага с богат арсенал от изпитани средства: индексния анализ, дисперсионния анализ, корелационния анализ и в последно време линейното програмиране. Благодарение на тези сравнително по-сложни методи на анализ, в предприятията могат да се разкрият твърде съществени резерви, неизползвани преди това. За съжаление тези средства на икономическата статистика анализ трудно си проби-

ват път в ежедневието на практиката, поради неправилното разбиране на точния и насочващ език на цифрите и главно поради необходимостта от извештаване на теоретическа подготовка и липса на време.

На сегашния етап на развитие на нашата икономика става напълно ясно, че да се ръководи с повърхностни знания или само с опит от досегашната практика не дава възможност на съответните кадри успешно да изпълняват своите ръководни функции. Сега повече от всякога друг път е наложително икономисти и инженери ръка за ръка да станат командири на производствения процес. В широката комплексна технико-икономически анализ следва да намерят своето място всички органи, от които зависи изменението на условията и постигането на по-добри икономически резултати.

Направеното по отношение на аналитичната работа в някои наши промишлени предприятия, като в МЗ „Червена звезда“ — Дебелец, Държавни захарни заводи — Горна Оряховица и др., е насърчаващо и трябва да се последва от всички промишлени предприятия. Усъвършенстването на икономическия анализ и неговото правилно прилагане сега е една от най-важните задачи — ключът към разгадаване „тайните“ на икономическите явления.

Колкото по-умело се използва този изпитан метод, толкова по-малко ще бъдат изненадите, по-сигурни и по-трайни ще са успехите в борбата на колективите за повишаване ефективността на производството, за интензивно развитие на нашата икономика.

Георги КОЦЕВ

Край високата кула

В МЪГЛЯВИНАТА се мер жее високата кула на сонда. Малко по-отсам, на поляната, се виждат отдалече как се суетят неколцина мъже. Отблизо се разбира, че те наставят тръбите за водопровода, говорейки си високо. Едва когато ги поздравих, те ме забелязаха и един от тях ме запита:

— Къде така?

— Трябва ми най-големият ви началник — казах аз.

— Братовей ли? Него го няма, но тука е бригадирът ми Перчана. . . И ме упътва надолу.

Заслizaх по каменния път.

Заварих бригадира Иван Перчанов да подготвя място в камъните за някаква тръба.

— Та питаш как сме започнали ли? Да ти призная, братко, голям зор беше. Не че искам да ти се изтъквам нещо. Не! Тя нашата работа винаги си е трудна, но такъв зор като тая година рядко съм виждал през 16-годишната си практика като сондър.

Било е тъкмо след Нова година. Бай Иван и момчетата му работели някъде по обектите в Южна България. През един мразовит ден „началниците“ спомени, че наскоро една от сондите ще трябва да се премести в Еленския балкан, за да изследва дали има подходящ камък за стъкларския завод, който се проектира в балканското градче. Едва дочул това, събрало се стария сондър от село Средни колиби, Еленско, радостно за туптало. Ето ти случай да бъде полезен на земята си.

Такаво по-хубаво от това и той заедно с момчетата да допринесе нещо с труда си за това, за което се говори толкова много сега — за възграждането на Балкана, за създаването на един постоянен поминък на хората от Еленския край. Пък и Стефан, и Асен помощниците му нали и те са от този край, и те ще работят с желание.

Минали ден, два, поговорили си сондърите, обмислили добре и предложили на „началството“ тяхната сонда да потегли, нищо, че ще започнат нова работа през такъв труден сезон, нищо, че парите в началото няма да са много. И . . . тръгнали.

Отпуснали им една кола да обслужва сондата, а Коста Иванов, трактористът, седнал на ма-

шина си и поел напред през дълбоките преспи. Тракторът затъвал в снега, цялата му преднина се скривала под тях. . . Четири километра „черен път“. Наистина в друго време не са много, но през зимата момчетата на бай Иван ги превземали метър по метър. . . След няколкодневна упорита борба се добрали до обекта. После подготвили мястото за сондата, на редили тръбите за водопровода и към средата на февруари започнали работа на първата кула.

Дните се редели един след друг от студени по-студени, водата по тръбите замръзвала, помпата спирала работата, ръцете лепнели по желязото. Сондата загрявала без вода, а върхът и побелял от скреж, отдалече приличал на калпак. Но трудностите са си тръгнали. Сондърите на бай Иван Перчанов работели. Сменните майстори редовно били на поста си, а работниците Георги Ковачев и Димитър Димитров се грижели за водата, за доставяне на гориво, глина, за глиномешалката и за какво ли още не.

На първата точка отначало нямало якла, на повърхността излизали гнили пясъчници. „Нима ще си отидем, без да сме осигурили нещо?“ — мислили деветимата мъже. И когато сондата извадила чист бял камък, какъвто трябвало да намерят, те се поздравили. На втората кула достигнали пласт от 38 м чист кварцов камък. На третата камъкът се оказал над 40 м дебелина. Така един след друг идвали успехите, извоювани с много труд. И за тримесечieto, вместо запланиваните 150 м пробой, достигнали 153 м. Производствената задача на обекта е да се сондират 600 м, а до 15 април бригадата беше достигнала 250 м сондаж. Сега като заработят и другите две сонди, които преди няколко дни дойдоха на помощ, задачата ще бъде изпълнена вместо до края на юли в средата на май. Немалка заслуга за това ще се падне и на трудолюбивите момчета от бригадата на стария сондър към предприятието „Геоложки проучвания“ — Ямбол, Иван Перчанов.

Александър БЪЧВАРОВ

Мечтата се осъществява

Неотдавна започна асфалтирането на пътя от село Писарево до село Бреговица — Долно оряховска община. Работниците от бригадата към „Пътно управление“ във Велико Търново се справят много добре с възложената им задача. Асфалтираната част на пътя расте с всеки изминал ден.

Преди известно време бригадата стигна до Върбица. Радостта на върбичаните се увеличи още повече, когато научиха, че ще се асфалтира и селският площад. Съвременно бяха извоювани чакъл и баластра. Независимо от непостоянното време на площада бяха дошли много вър-

бишки граждани, които започнаха разстилането на чакъла и баластра. През този ден упорито работиха шофьорите Димитър Николов и Петко Игнатов. На помощ бяха дошли с шаси тата си и механизаторите Слави Христов и Генчо Енев. До вечерта площада беше застлан.

Бригадата вече отмина село Върбица и продължава асфалтирането на пътя за село Бреговица, а след това и до гара Джулюница. Това е една откопелата мечта за населението от този район. Тя вече се осъществява благодарение грижите на народната власт.

Д. Габровски

РЕМОНТ ПО НОВ ЕФЕКТИВЕН МЕТОД

Още в началото на април на един от бреговете електрически кранове в пристанище Свищов се скъса ухото на горния скелет. Тази повреда извади крана от строя. С всеки изминал ден планът на пристанището изостава с 1730 т, тъй като специализираният кей за разтоварване на инертни материали се обслужва от този единствен кран. Отстраняването на повредата обаче се оказало не по силите на колектива на пристанищната ремонтна работилница. Тогава ръководството се обърна за помощ към корабостроителния и кораборе-

монтен завод „Ив. Димитров“ в Русе.

Изпратен бе инж. Марин Митев, специалист по краностроенето, който приложи нов скоростен метод за ремонта. С помощта на бригадира Георги Станчев и на монтьорите Борис Хараламбиев, Асен Панев и Янко Панев за десетина дни повредата бе отстранена. Само от стойността на ремонта на пристанището бяха икономисани около 7000 лева. А намаленият срок на ремонта с около 35 дни ще донесе около 26 000 лева допълнителен доход.

Част от овчарите при овцевъдната ферма в Недак заедно с бригадира Иван Александров — Георги Иванов, Димитър Григоров, Марин Кирилов, Марин Александров, Димитър Серафимов, Атанас Маринов, Никола Петров.

в „БОРБА“

Стр. 3, бр. 55, 6, V, 1967 год.

ПЪРВЕНЕЦЪТ ПРЕД НОВ СТАРТ

ЕДНА плодотворна година приключи. Макар житновъдите от кандидат-племенната кравеферма в Бутово да я изпратиха с немалки успехи — 3728 л среден надой от крава, най-високият резултат в кооперативните стопанства на окръга, предала 102 т мляко над плана, те пак са недоволни. Въпреки че се изкачиха по-близо до тавана на възможностите на тази порода — Български симентал, те има още много какво да сторят. Повече от производствените процеси се извършват на ръка и преди всичко доенето. Продукцията е скъпа. При такова висок надой фермата е все още нерентабилна.

Новата година започна с нови дръзновения, с амбиции и творчество в работата. От 228 крави са планирани по 3800 л. Но доящите закръглиха тази цифра в своите обещания на 4000. Предстоят нови, по-големи грижи — преди всичко механизация на производствени процеси, осигуряване още по-пълноценно, особено на белтъчни вещества, хранене, още по-добри грижи в гледането, в хигиената на животните, както в отделни групи не е на нужната висота.

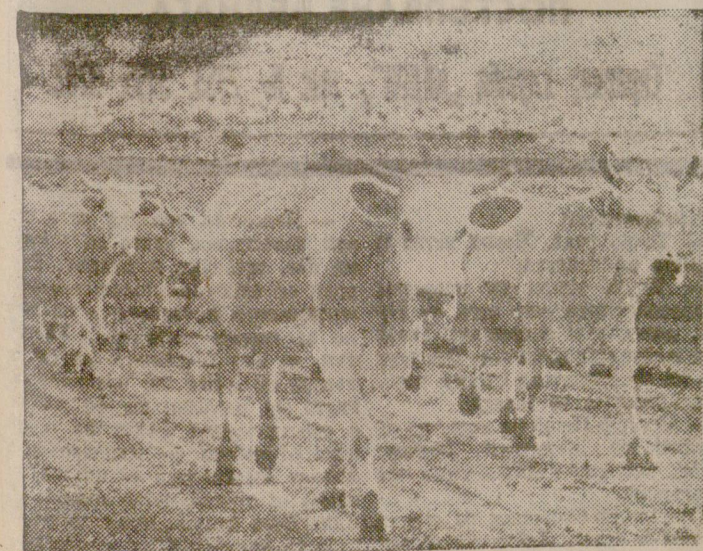
Когато гледаш волевите и неотстъпни пред каквито и да е било трудности в своята работа доячи, като Илия Башаков, Марин Василев, Богдан

Данаилов и техните другари, амбициозните специалисти — ветеринарният лекар Никола Койчев, зоотехниката Хинка Дамянова, ти не може да не повярваш в успехите на тези просто влюбени в своята професия хора.

От 17 крави Илия Башаков надой миналата година 65 тона, при план 54, а за първото тримесечие на тази година — 16 752 л, при планирани 14 500. Марин Василев надой близо 17 000 л вместо 15 000 и пр. Средният надой на крава през първото тримесечие на тази година е 923 л срещу 871 през миналата година. А когато личеството на сонните фуражи се увеличи, надоят още ще се разнесе.

В дажбите на кравите от фермата — окръжен първенец, има такива цифри за основните фуражи — 4 200—4 500 кг концентрирани, 35—40 кг сочни фуражи, бирени варки, минерални добавки и др., които по хранителна стойност се равняват на 12 крмъни единици и 1100—1150 г белтъчни вещества. Тенденцията е тези количества, както и хранителната им стойност, да се увеличат през тази година. Това именно е и една от главните предпоставки, на които залагат добрите си успехи през новата година бутовските кравари.

Г. ДОНЕВ

След обичайната разходка — стадото на път за фермите.

Пред нас е махаличката Берковци. Покривите на къщите измично се катерят по високия склон, за да търсят слънце и завет. Под нас неспокойна, с млечно-бяла пана, шумоли Плачковица.

Горе, край дългия навес на овчарника, са се изправили две едри жени — Йорданка Маркова и Смина Йорданова. По лицата им, изпечени от студовите и жегата, пълят дълбоки, благи черти.

Наближаваме овчарника. От козарите ни лъха остра та миризна на тор, на спаре на вълна, на билково сено. От време на време се чуват писанетата на малките агнета.

ДЪЛБОКИ КОРЕНИ

Те молят на свой неразбран език за храна, за топло майчино мляко.

В стаичката на овчарите сме. Угледно място, но все още не стъпено дотам. На масичката, поставена до прозорчето, не зърнахме нищо вестник, нито списание или книжка. А те са необходими за тези хора, обикнали своя край, своята работа, но почти откъснати от нашия ли намичен, хубав живот.

— Ей това сме ние — започват те почти в един глас — както ни гледате, тъй ни

прозира една правдива и искрена тревога, една грижа. Разказва ни тя простичко и вярно. Откаж се е основало стопанството, те непрекъснато са на работа. Ако не на оборите, търчат с овцете по зелените пасища в планината. Все двете. Местата им са познати. Знаят всяка гънка и долинка, всяко изворче и кайнак. Та нали по тези върхове, бурливи и слънчеви, изтече детството, младостта. Тук са бащините имоти, гори и ливади, на които оставиха мълката и сиромаш-

пишете.

Вече осем години Йорданка Маркова е с овцете. Житът ѝ е свързан с тях. Обикнала животните още от малка, тя и сега с желание работи. И зиме, и лете, и пролет, и есен е със стадото. Двете със Смина ги изкарват на паша, а вечер пълнят гомовите с белите струи на вкусното, балканско мляко.

Кървава стока са овцете. Гледаш го здраво, игриво, весело, но като се гъгне, трудно става. Пък и сме от къснати. Помощ трудно намираме. Научихме се сами да ги лекуваме. От време на време търсим зоотехника. Натръпнали сме от тая стока, но не ни се напуска. Хубаво ни е. Мили ни са.

В думите на Йорданка

на трудовата слава и отличник на Министерството на земеделието, през 1966 г. получи по 130 агнета от 100 овцеци овце, по 110 л мляко за лактация и 5.585 кг вълна от повереното му стадо.

Овца № 369, тонкорунна крвосток, от ДЗС — Свищов, на 4 години, тежи 100 кг, като е дала през 1966 г. 9.100 кг вълна, а на втора лактация е дала 151 л лактационна млечност. Ще участвува в Националната изложба на тонкорунното овцевъдство през този месец в Русе.

Овца № 347 от ДЗС — Свищов през 1966 г. е дала 6.9 кг вълна, 163 л лактационна млечност и тежи 95 кг.

Коч № 026 от овцевъдната в Недак на Павликениското стопанство, родоначалник на линията, през 1966 г. е дал 14.120 кг вълна и тежи 160 кг. В стадото действуват негови синове — коч № 461, роден през 1964 г., през 1966 г. е дал 12.3 кг вълна и тежи 140 кг; коч № 517, дал 13.4 кг вълна; коч № 577, дал 14.750 кг и др. Всички те ще участвуват в Националната изложба в Русе.

В овцевъдната на участък Павликени от същото стопанство се отглеждат кочове за разплод. В групата шилета на една година № 644 тежи 118 кг; № 619 — 116 кг и други.

Обикновена, безшумна овчарска работа. И понякога тя не се вижда, не се оценява, защото не се познава нейната стойност, не се забелязват този труд, мъчливост и сеотлаен, равен на героичен, пълен с романтиката на нашите нови дни.

Слизаме по склона, а горе на върха стоят в тъмнината милуетите на двете овчарки. Те се открояват в зрачната като две неоткъснати дръвчета, два бука, пунали дълбоки корени в твърдината, несломими от дъждовете и бурите.

Васил ТЪРСАНКОВ

